

**ACTA DE LA SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA DEL PLE DE
L'AJUNTAMENT D'IGUALADA DUTA A TERME EL DIA 28 D'ABRIL DE
2015**

<p><u>PRESIDENT:</u></p> <p><i>Sr. MARC CASTELLS I BERZOSA, Alcalde de l'Ajuntament</i></p> <p><u>REGIDORS ASSISTENTS:</u></p> <p>MARIA ÀNGELS CHACÓN I FEIXAS (Convergència i Unió)</p> <p>IMMA SOTERAS I BARTOLÍ (Convergència i Unió)</p> <p>JORDI BATALLA I PREIXENS (Convergència i Unió)</p> <p>JORDI PONT I GASSÓ (Convergència i Unió)</p> <p>ROSA MARIA PLASSA I SOLER (Convergència i Unió)</p> <p>JORDI SEGURA I CARLES (Convergència i Unió)</p> <p>FERMÍ CAPDEVILA I NAVARRO (Convergència i Unió)</p> <p>ANNA BACARDIT I DALMASES (Convergència i Unió)</p> <p>JORDI RIBA I COLOM (Grup municipal Socialista)</p> <p>XAVIER FIGUERES I CASANOVAS (Grup municipal Socialista)</p> <p>JOAQUIM ROCA I MARTÍ (Grup municipal Socialista)</p> <p>PILAR SALAT I AGRAMUNT (Grup municipal Socialista)</p>	<p>A Igualada, el 28 d'abril de 2015 essent les 20:35 hores i sota la presidència del Sr. Marc Castells i Berzosa, es reuneixen en el Saló de Plens de l'Ajuntament d'Igualada els Regidors que al marge s'exposen en primera convocatòria, a fi de procedir a celebrar sessió extraordinària de l'Ajuntament assistits per mi, la secretària acctal, que dóna fe de l'acte.</p> <p>La sessió es celebra prèvia convocatòria a l'efecte, efectuada amb l'antelació reglamentària, donant-ne publicitat mitjançant fixació d'un exemplar de la convocatòria i ordre del dia en el tauler d'edictes d'aquesta Casa Consistorial.</p> <p>Una vegada comprovat que hi ha el quòrum necessari, l'alcalde declara oberta i pública la sessió, i es procedeix a conèixer els següents assumptes inclosos a l'Ordre del Dia, la qual dació de compte, deliberació i acord adoptat s'expressen i constaten a continuació.</p>
--	--

<p>ANDREU BOIXADÉ I BORDOLL (Grup municipal Socialista)</p> <p>JOAN TORRAS I COMPTE (Erc-Rcat)</p> <p>JOAN REQUESENS I ROCA (Erc-Rcat)</p> <p>PERE CALBÓ I ROCA (Partit Popular de Catalunya)</p> <p>JOAN AGRAMUNT I SEUBA (Partit Popular de Catalunya)</p> <p>MONTSERRAT MATEU I PONS (ICV-EU i A-E)</p> <p>ROBERT HERNANDO I ORTÍZ (Plataforma per Catalunya Igualada)</p> <p><u>Membres no assistents que excusen la seva assistència:</u></p> <p>JOSEP MISERACHS I NADAL (Convergència i Unió).</p> <p>Secretària acctal.:</p> <p>Sra. IVONNE CARNÉ I SOTERAS.</p> <p>Interventor acctal:</p> <p>Sr. JORDI TORMO I EDERRA</p>	
--	--

ORDRE DEL DIA

1.- DONAR COMPTE DE L'INFORME DE LA SÍNDICA MUNICIPAL DE GREUGES, CORRESPONENT A L'ANY 2014

1.- DONAR COMPTE DE L'INFORME DE LA SÍNDICA MUNICIPAL DE GREUGES, CORRESPONENT A L'ANY 2014

“Atès que l'article 102.1 del REGLAMENT ORGÀNIC MUNICIPAL DE L'AJUNTAMENT D'IGUALADA estableix que, anualment, el Síndic de greuges ha de presentar al Ple municipal un informe de les seves actuacions durant l'any complet anterior, en el que ha de fer constar:

- a) El nombre i la mena de les queixes formulades o dels expedients iniciats d'ofici.
- b) Les queixes rebutjades, les que es troben en tràmit i les ja investigades amb el resultat obtingut, i també les causes que hi van donar lloc.

D'altra banda, el Síndic podrà formular en el seu informe els suggeriments que estimi adients.

Atès que la Síndica municipal de greuges ha redactat l'informe corresponent a l'any 2014.

Es dóna compte a l'Ajuntament Ple de l'informe esmentat.”

El Sr. Castells inicia aquest Ple Extraordinari dient que, anualment es convoca per a que la nostra Síndica Municipal de Greuges pugui exposar a tots vostès, l'informe corresponent a l'any 2014, i en tot cas, agrair-li la seva feina, la seva dedicació. Els Regidors i Regidores de l'Ajuntament, ja siguin del Govern o de l'Oposició hem trobat amb ella una aliada i una persona predisposada a solucionar els problemes que la ciutadania ens venen a reclamar, atès que a vegades troben dificultats de tot tipus. Jo que l'he pogut fullejar veia que venia gent, fins i tot de fora d'Igualada, que està bé també, això és fer de capital també, que la nostra Síndica pugui ajudar també a gent que té la sensació que l'Administració no l'escolta, i per tant, aquesta és una funció que creiem que, malgrat no ser competencialment seva, si que ens dóna una visió de ser pro positiu, de ser positiu, de ser una Administració, o una Institució, la Sindicatura d'Igualada, doncs, facilitadora de la ciutadania d'Igualada i el seu entorn. Per tant, Síndica, endavant, té la paraula.

Es dóna compte a l'Ajuntament Ple de l'informe esmentat per la Síndica de Greuges, Sra. Rosa M. Sánchez i Fuentes i manifesta el següent:

“Il·lustre Sr. Alcalde, Sres. Regidores, Srs. Regidors, Sra. Assumpta Sagristà, ex-síndica, Sra. Secretària, igualadines i igualadins.

Benvolguts tots,

El Reglament Orgànic Municipal, en l'apartat que fa referència al Síndic Municipal de Greuges, deixa estipulat que, anualment, cal presentar una Memòria i informar el Ple sobre les actuacions dutes a terme des de la seva oficina.

Amb molt de gust compleixo aquest deure que, a la vegada, és un bon exercici de transparència en sintonia amb la nova llei que afecta els ajuntaments, (Llei 19/2014) i que em permet presentar públicament la tasca realitzada atenent els veïns d'aquesta localitat.

Intentar resoldre problemes que angoixen la ciutadania sempre és més fàcil des de la proximitat. Aquest és un dels valors essencials d'un síndic local. Tant és així que molts igualadins no dubten en buscar assessorament a la nostra oficina quan no tenen clar on dirigir-se sabent, d'avançada, que seran escoltats, atesos i, en la mesura que sigui possible, ajudats.

El Síndic és proper a les persones que defensa. Paradoxalment, també és proper a l'administració ja que parteix de la base que les persones que la formen també són ciutadans i sens dubte, a tothom interessa que les coses funcionin bé i amb diligència.

El propi Ajuntament en surt beneficiat quan la població està satisfeta amb el servei que rep a canvi dels seus impostos. I el propi Ajuntament en surt beneficiat quan les persones que se senten agreujades tenen on recolzar-se, dins del mateix organisme ciutadà, cercant respostes positives a les seves queixes i a través d'una institució independent que garanteix l'objectivitat.

La figura del Síndic existeix des de fa segles per bé que ha tingut interrupcions espacials, segons l'època i la mentalitat política dels governants. La institució ha anat evolucionant amb el temps. Se li han aplicat diversos noms i les atribucions també han estat variables.

Alguns experts situen els precedents en el "tribú de la plebs" o "tribú del poble" que era un càrrec públic de la República Romana sorgit cap al segle V aC. Fou creat pels propis plebeus (el poble) per tal de ser defensats del poder dels cònsols, del senat i dels rics en el seu conjunt (els patricis).

A l'Edat Mitjana ja tenim constància dels "provisors de greuges" al nostre país. Aquests provisors eren els encarregats de recollir els greuges que el poble volia presentar davant el rei i les corts. Els provisors de greuges que representaven els ciutadans ja eren anomenats Síndics.

El Síndic, en el seu origen, s'erigí com a defensor de les persones, a petició del poble que reclamava una institució que la defensés dels poders indiscutibles (els senyors, els estaments superiors, el rei...).

Més endavant, el 1716, amb el decret de Nova Planta, aquesta figura fou abolida a Catalunya.

És ja cap el 1809 quan a Suècia neix la figura del Ombudsman com a comissionat parlamentari que recollia les queixes dels ciutadans contra les infraccions de l'Administració.

Un segle després, els pobles més democràtics, oberts i valents, la van incorporar com una institució no sotmesa a cap autoritat, exercint les seves funcions amb autonomia i seguint el seu criteri entre les parts. En l'actualitat són molts els països, sobretot europeus, que disposen d'aquesta figura defensora dels drets de les persones, no tan sols a nivell estatal, sinó a nivell local com és en el nostre cas.

Cal fer esment que el Síndic o Síndica no té cap competència jurídica, les seves conclusions no són vinculants i els seus serveis són gratuïts per a les persones que els demanen.

Malgrat aquestes mancances disposa d'unes eines molt eficaces per defensar els drets del ciutadans i per oferir-los els seus serveis. Aquestes són: el poder del diàleg, el fet de no actuar mai en interès propi, l'honestedat, la bona fe, la legalitat, l'equitat i la independència .

Actualment, els catalans disposen d'uns 40 Síndics locals que atenen aproximadament la meitat de la població (no així del territori). Es caracteritzen per la seva proximitat al ciutadà i per conèixer de primera mà la problemàtica municipal del lloc on exerceixen. A més, compten amb el Síndic de Greuges de Catalunya, que ostenta uns poders més generals i també més amplis.

Aquests 40 Síndics, Síndiques, defensors, etc. de Catalunya, ens apleguem en el "Fòrum de Síndics Locals" que anualment presenta un recull d'informes al Parlament. Aquest Fòrum ens permet gaudir de les experiències comunes, en benefici del ciutadà, així com d'una formació que ens ajuda a atendre amb el màxim de coneixements els nostres veïns.

També cada any celebrem una Assemblea que, amb orgull, vam acollir el febrer de 2014 a Igualada. Per l'excel·lent hospitalitat i les facilitats que ens van ser concedides, torno a donar les gràcies, en nom de tots els assistents i del meu propi, al nostre Alcalde i als regidors implicats (Imma Soteras i Jordi Segura). També a altres organismes, empreses, institucions i persones que van col·laborar desinteressadament perquè la nostra ciutat fos recordada com a símbol de "ciutat oberta i acollidora."

Memòria:

Respecte de les accions realitzades durant el 2014 en aquesta Sindicatura, cal destacar que han estat superiors al 2013. Concretament hem passat de 87 en l'exercici anterior a 107 durant l'any passat.

També cal aclarir que, per cadascuna de les actuacions es generen diverses visites de la persona afectada, trucades telefòniques o es manté correspondència via e-mail fins que el cas queda tancat. El nombre que fem constar és només el que correspon a l'entrevista inicial. En conseqüència l'oficina té un dinamisme real i una activitat molt superior a la que mostren les dades.

D'aquestes actuacions iniciades, 77 han estat presencials, 19 a través de correu electrònic i la resta per altres mitjans.

Queda clar, davant de l'evidència, que la majoria de persones prefereixen exposar personalment els seus casos i ser escoltades sense que el rellotge sigui un impediment. Sense voler minimitzar el problema que plantegin els visitants, el fet que la Síndica tracti de posar-se en el seu lloc i d'entendre el sentiment de la persona que es considera agreujada, ja significa un pas endavant en la possible solució.

El sentiment que ens transmeten els afectats, és de frustració o de disgust, i en moltes ocasions el provoquen unes comunicacions administratives que són fredes "per se" i es repeteixen una vegada i una altra en la resposta a les al·legacions i recursos presentats. No aporten, per tant, aclariments a les causes exposades pels ciutadans.

És fàcil d'entendre i d'acceptar que el llenguatge legal i administratiu no resulta compatible amb els particularismes de cada cas i, molt menys, amb la sensibilitat que desitjarien els usuaris. No obstant això, sí que recomanaria estudiar les noves aportacions de dades, de detalls o de testimonis que fan alguns demandants, i a partir d'aquí que es facilités una contestació més personalitzada que demostrí l'atenció de què ha estat objecte la seva queixa.

No em cansaré de recordar que La Carta Europea d'Autonomia Local diu que "cal fer l'Administració municipal més eficaç i més propera al ciutadà". Una forma de fer-la més propera és, justament, que els seus documents siguin més entenedors i tan aclaridors com sigui possible. Sobretot tenint en compte que els destinataris som la majoria de ciutadans, no pas una minoria d'experts en llenguatge administratiu.

Aquesta reivindicació no és nova, ja que em consta que va arribar anteriorment per part de les Síndiques que em van precedir en el càrrec. I val a dir que, en aquest sentit, poca cosa ha canviat.

Quant a la **procedència** de les actuacions, cal fer notar que pràcticament s'han repartit en un 50% i 50 % entre homes i dones, més o menys.

Aquestes 107 accions **es divideixen** de la següent manera:

· **CAI** (Consultes, assessoraments i informacions) 36

De les quals s'han derivat al Síndic de Greuges de Catalunya 7 reclamacions per manca de competència d'aquesta Sindicatura local, i 2 s'han derivat a altres organismes per idèntica raó.

· **QUEIXES** 68

D'aquestes queixes 24 han estat tancades per la via convencional i 19 ho han estat amb solució amistosa. 13 s'han desestimat ja sigui perquè la via administrativa no estava esgotada, o per falta de fonament, o bé per estar ja sotmesa a la via judicial.

· **Actuacions d'ofici** 3

Totes 3 han estat acceptades (piscina forans, senyalització escales trav. Gomis i aparcament Correus).

Fent una reflexió sobre les queixes, val a dir que el ciutadà no sempre té raó; a vegades per desconeixement de les normatives i, a vegades, per tenir una idea sobre els seus drets que no coincideix amb les disposicions municipals .

Tot i així, és interessant que facin sentir la seva veu i expressin les seves opinions ja que la ciutat és una, però els seus habitants són plurals en idees i percepcions, com també ho és aquest consistori, plural i ric, elegit democràticament per col·lectius que s'identifiquen amb projectes polítics diferenciats. I si les normatives van canviant en el temps, és precisament perquè se sospesen nous punts de vista, noves necessitats que, fins aleshores, no havien emergit suficientment.

Precisament, una de les tasques del Síndic consisteix en valorar el greuge que l'Administració ha pogut causar a un determinat veí de la ciutat, i això em porta a considerar, que hi ha raons específiques i fonamentades, raons humanitàries o de dignitat de la persona, que van molt més enllà de la legalitat i de les normes.

És en aquest context quan el diàleg i la mediació han de servir per convèncer el polític o el tècnic a flexibilitzar la seva postura, en tant que no hi ha res inamovible quan es tracta d'una causa justa. ¿Hi pot haver altres interpretacions o es poden aplicar noves actuacions? De ben segur.

I també és, en aquest context, quan si la petició del ciutadà no es considera adequada, una vegada més el diàleg ha d'intentar vèncer les resistències de qui se sent vulnerat en les seves prerrogatives acostant-lo a la decisió municipal.

Els Síndics també tenim sempre present que no hi ha drets sense deures i és per aquest motiu que fem pedagogia sobre comportaments ciutadans i de convivència social. Per exemple, si tots els individus tenen dret a gaudir d'una ciutat i un entorn agradable i digne, també tenen l'obligació de respectar l'espai públic. Aquest espai que és de propietat col·lectiva, l'Ajuntament l'ha de mantenir amb els ingressos dels contribuents. En conseqüència, també és l'Ajuntament qui ha de resoldre el fet de contravenir les normes.

Quant a la Naturalesa de les queixes:

Les més destacades són,

- Contaminació acústica provocada per locals d'oci que no controlen el volum de la música, infringeixen l'horari de tancament i faciliten que es produeixin crits i aldarulls al carrer a altes hores de la nit.
- Brutícia als carrers per actuacions incíviques (bevedors nocturns de cap de setmana a parcs i carrers, que no recullen ampolles, ni gots, ni papers i fan les seves necessitats als parcs o carrers on es reuneixen).
- També manca de respecte d'unes persones que treuen els gossos a passejar i no recullen els excrements que deixen a les voreres.
- Manca de respecte cap al mobiliari urbà.

En aquest sentit no hi ha dubte que tot té el seu origen en comportaments incívics però m'agradaria fer unes reflexions al respecte:

1r. Si la normativa actual o les lleis no permeten fer front amb diligència i amb eficàcia a tots aquells que provoquen contaminació acústica i no permeten el descans necessari als veïns, caldrà canviar les lleis o fer una normativa nova. Està clar que els ciutadans no es poden saltar unes actituds cíviques necessàries, perjudicant greument la resta de ciutadans, que són una majoria cívica.

2n. Respecte de bretolades, brutícia al carrer, etc. felicito la iniciativa de les campanyes per educar els ciutadans però, em temo, que a curt termini no serà suficient.

Sobre aquests dos punts demanaria una estreta col·laboració entre les regidories afectades i la de Governació i Prot. Civil, per intentar eradicar aquests mals hàbits que malmeten els espais de la nostra ciutat,

- Sancions:

Durant l'any passat i, a més de les merescudes sancions de trànsit, hi ha hagut algunes reclamacions sobre actituds d'algun agent que, certament, semblen poc adequades.

Una vegada més em ratifico en l'excel·lent labor que fa la nostra policia local i en el servei que ininterrompudament presta als igualadins. De fet, aquesta és la seva funció i la tasca que realitza és d'obligat compliment. No obstant això, i com dic en la presentació de la Memòria, hi ha alguns comportaments individuals, mai generalitzables, que potser haurien de polir-se una miqueta ja que el cos de policia s'entén que està per ajudar els ciutadans i sempre, en tot moment, ha de guardar les formes i el respecte.

Com sempre, topem amb allò de "la presumpció de veracitat". Tot i així, sempre he confiat en els màxims responsables d'aquest cos policial perquè s'esbrinin les veritables raons de cada esdeveniment.

- Serveis Socials:

En un temps complicat en què les condicions laborals, econòmiques i familiars, són tan aclaparadores, la tasca dels Serveis Socials és imprescindible. En honor a la veritat haig de dir que tan els càrrecs més alts com tots els treballadors, assumeixen una responsabilitat que saben complir quasi a la perfecció.

Ara bé, sempre hi ha aquell punt a millorar que, en aquest cas, i sempre des de l'òptica d'alguns usuaris, consistiria en mostrar una mica més de paciència i de comprensió. Repeteixo, des del punt de vista de les persones que s'han sentit poc valorades i que han tingut la sensació de ser menystingudes.

Vull pensar, i ho crec sincerament, que la situació d'algunes persones és massa feixuga i fins i tot massa desesperada, per poder entendre que des de Serveis Socials han de tenir molta cura de com es distribueixen els ajuts públics.

Tot i així, sense entrar en qui té raó o qui ha mal interpretat unes paraules, recomanaria el màxim de delicadesa a l'hora d'atendre els col·lectius i ciutadans més vulnerables que, ara per ara, pateixen la situació actual amb més cruessa.

- Beques menjadors escolars:

Aprofito per fer referència a la situació que s'ha donat a l'inici d'aquest curs escolar i que ha causat molts problemes a les famílies que esperaven aquesta concessió.

El Consell Comarcal, que té encomanada la distribució de beques escolars entre les famílies amb més dificultats, per circumstàncies que ara no vénen al cas, va perllongar la llista de beneficiats fins després d'haver començat les classes. Amb aquest retard, alguns alumnes començaven l'escola sense que els pares disposessin de la beca menjador.

L'Ajuntament, per pal·liar la situació, va obrir un període perquè els afectats poguessin demanar beques municipals però aquestes no podien ser adjudicades fins que acabés el procés del Consell Comarcal.

En resum, que a mitjans d'octubre nens i nenes patien les conseqüències d'aquesta problemàtica entre administracions i no disposaven de les esperades beques. Desitjo que un fet similar no es repeteixi en el futur, recomanant, si és necessari, una millor coordinació entre els dos Ens oficials.

Tot i així haig de reconèixer l'esforç que es va fer des de la Regidoria d'Ensenyament municipal, que va afegir noves beques menjador a alumnes igualadins i va treballar per desbloquejar el procés del Consell.

Com poden comprovar, la tasca diària d'un Síndic no és gens fàcil i fins i tot, en moltes ocasions pot resultar desagradida perquè alguns descontentaments ciutadans es focalitzen en la sindicatura.

Al mateix temps, aquest treball diari també és capaç de generar un íntim sentiment de satisfacció en comprovar que tots els esforços esmerçats poden fructificar. Ajudar a persones que se senten indefenses, vulnerables davant l'Administració i impotents per resoldre els seus problemes és un exercici que obliga a solidaritzar-se amb tots aquells que se senten tractats injustament. I cada problema resolt és una família que es veu alleujada. L'ajut que està a les meves mans oferir m'esperona a continuar amb l'esperança que el treball de la sindicatura, encara que modest, sigui positiu.

Per aquest motiu i a la vista de les properes eleccions municipals que probablement comportaran alguns canvis en aquest consistori, voldria aprofitar per agrair, molt sincerament, a tots els components del Ple, el fet d'haver confiat en mi per una tasca que tant m'honora.

També vull fer palès que ha estat una gran satisfacció poder compartir aquest espai amb vostès. No cal dir que, tots els temes resolts des de la sindicatura, han comptat amb l'aprovació d'un regidor o regidora, sense la participació i col·laboració del qual no haurien pogut reeixir.

En totes les Memòries presentades fins ara faig referència al servei humil que un Síndic fa a la ciutat i als ciutadans, incomparable amb la responsabilitat assumida per un alcalde i uns regidors, que siguin del color que siguin, són insubstituïbles per a tots els qui formem una comunitat democràtica.

I ja que tot canvi és també una oportunitat, m'atreveixo a proposar que totes aquelles reivindicacions per millorar l'Administració que any rere any presento i proposo, siguin estudiades en la nova legislatura en benefici de molts igualadins que, no en dubtin, n'estaran agraïts.

En el capítol de Recomanacions, presento les següents:

- 1) Que es prenguin mesures per reduir la contaminació acústica provocada per alguns locals d'oci .
- 2) Que la regidoria de Medi Ambient, la d'Activitats i la de Governació i Protecció Civil, treballin conjuntament per tal d'eradicar l'incivisme.
- 3) Que les beques pels menjadors escolars es concedeixin abans de començar el curs.
- 4) Que es destinin més recursos a les persones que viuen en el llindar de la pobresa.
- 5) Que els expedients administratius siguin el més aclaridors possible.
- 6) Que quan es notifiqui la denegació d'un recurs hi consti, d'una manera visible, que poden presentar el cas a la Sindicatura de Greuges.
- 7) Que a la web de l'Ajuntament es tingui accés fàcilment, a la informació de la Sindicatura (cosa que em consta que ja s'està elaborant i demà ja estarà fet).
- 8) Que a la web de l'Ajuntament es tingui accés als documents signats a favor de la ciutadania, com és ara "La carta Europea de Salvaguarda dels drets Humans" i altres de similars.

Quant a les obligacions que jo em proposo seguir complint, són:

- 1) Vetllar per l'aclariment dels casos de tots els ciutadans que se sentin agreujats per l'Administració.
- 2) Treballar amb el convenciment que qualsevol esforç és petit quan pot millorar la situació d'una persona o una família.
- 3) Col·laborar tant com sigui possible amb l'Administració perquè el servei als ciutadans sigui encara millor.
- 4) Seguir oferint els meus serveis amb responsabilitat i entusiasme

I ja, per finalitzar, agrair:

- A l'Il·ltre. Sr. Alcalde tot el suport que sempre m'ha donat, en benefici dels ciutadans.
- També a l'Alcalde i als Regidors que van fer possible l'Assemblea del Fòrum de Síndics Locals a Igualada
- A totes les Regidores i Regidors per la seva confiança
- Als treballadors de l'Ajuntament, funcionaris i tècnics pel seu inestimable ajut.
- Al Fòrum de Síndics Locals per l'Assessorament i la formació que faciliten a tots els Síndics i defensors.
- Al servei de premsa de l'Ajuntament, concretament al Miquel Àngel.
- A l'Emissora Municipal i especialment al Xavier Dàvila per facilitar-me un espai quinzenal.
- A tota la premsa igualadina i als mitjans audiovisuals.

- A la meva secretària, Carme Vélez, gràcies a la qual aquesta Memòria s'ha pogut presentar a temps.
- A totes les igualadines i igualadins als quals espero no defraudar
- A tots els presents que amablement han escoltat amb interès la meva exposició.

Gràcies!"

El Sr. Castells dona les gràcies a la Sra. Síndica, i passa la paraula als portaveus dels grups municipals.

El Sr. Riba pren la paraula per dir, en primer lloc, correspon agrair a la Sra. Rosa Sánchez la seva tasca en aquests 4 anys en els que ha vingut desenvolupant aquesta tasca, aquesta important i complexa tasca de mediació en la representació, en l'ostentació d'aquest important càrrec de Síndica Municipal de Greuges. Ha posat de manifest, en la seva intervenció, novament, que em sembla especialment interessant la llarga trajectòria de la figura de la Sindicatura de Greuges. 25 segles enrere podem trobar ja referències o indicacions de quelcom que segueix sent una necessitat plenament vigent, que és la defensa més enllà dels mecanismes ordinaris dels interessos, de les necessitats de la gent, de la població, de la ciutadania, davant dels poders o de l'Administració. Cert que l'Administració moderna, l'Administració democràtica, amb la seva voluntat d'objectivitat, requeriment necessari a la mateixa, sovint incorre paradoxalment, amb situacions de llunyania o fredor respecte les necessitats més bàsiques de la població i entenc, i en aquest sentit és una referència clara que la figura de la Sindicatura a la nostra ciutat juga i ha de jugar, en aquest sentit, un paper de representació més enllà dels mecanismes ordinaris d'aquesta Administració en defensa dels drets, de les necessitats, de les problemàtiques, de les preocupacions de la ciutadania que sovint no troben l'encaix, no troben el mecanisme, l'engranatge en l'Administració ordinària per tal de fer valer els seus neguits, les seves preocupacions, les seves demandes, els seus anhels d'atenció que sovint, insisteixo, no es troben en els mecanismes ordinaris. Em fa pensar això, i permetin-me una cita del Quixot, en la que venia a dir quan el Quixot li donava consells amb el Sancho sobre de com havia de governar la seva insula, li deia "si alguna vegada has de doblegar la vara de la justícia, fes-ho en favor, no ho facis per al pes del poder, sinó fes-ho en favor de la misericòrdia". No es tracta de misericòrdia en la societat moderna, en la societat democràtica, però sí d'una especial atenció en aquelles persones, en aquells ciutadans i ciutadanes que sovint no tenen el favor, no tenen els mecanismes per a poder acudir als mecanismes ordinaris de l'Administració. Més enllà de posar de manifest aquest agraïment i la rellevància del paper, entenc, en relació al contingut de la mateixa, que hi ha un element que sobresurt, especialment, dos elements, si em permeten, en aquest informe. Per una banda, la vigència d'una problemàtica complexa, però no per això, menys important i menys necessària dedicar-hi tota l'atenció, com és la problemàtica vinculada de

forma àmplia del concepte de civisme. Una part important, una part molt important, de les queixes de les consultes que s'han tramitat des de la Sindicatura, tenen un concepte ample a veure amb el civisme, amb la manca de civisme, concretament, no amb el civisme, sinó amb la seva manca. I és cert, i en aquest sentit una de les recomanacions que planteja, un cop s'exhaureixen les vies legals punitives, un cop s'han exercit, que s'han exercit les possibilitats o les opcions de campanyes de sensibilització i un cop recorreguts i exhaurits els recorreguts d'aquests mecanismes, pertoca, sens cap mena de dubte, plantejar-se la necessitat de solucions diferents, alternatives i creatives, per tal de millorar, de solventar aquesta problemàtica que sovint esdevé molt important, esdevé vital per moltes persones. No puc deixar de fer esment, també, a una altra problemàtica que queda reflectida en tant i en quant és plenament vigent a la nostra ciutat i a la societat actual que són totes les problemàtiques vinculades a les qüestions, o als problemes socials de moltes persones, és una realitat que malauradament vivim, i és una realitat que, per tant, té el seu reflex en els casos, en els casos que reflecteixen en l'informe de la Sindicatura, i, en aquest sentit, des del nostre Grup, no ens cansarem també de demandar que s'apliqui això, aquesta cita que feia abans, i, en tot cas, programes polítics que prevegin, intentin atendre el màxim aquesta situació, aquesta problemàtica. Finalment, reiterar, el nostre agraïment a la seva tasca, encoratjar a què continuï en la mateixa i encoratjar en què aquest paper de defensa davant de l'Administració de la ciutadania més enllà dels mecanismes ordinaris, és un paper crucial, un paper vital, un paper indispensable i, per tant, l'encoratgem en aquest sentit, a que continuï en la seva tasca amb la mateixa diligència, amb el mateix encert que ho ha vingut fent al llarg dels darrers 4 anys.

El Sr. Agramunt pren la paraula per dir que, bé, aquesta memòria de l'exercici 2014, com molt bé ha dit la Sra. Rosa M. Sánchez, ha comportat un total de 107 actuacions, de les quals es divideixen en 36 consultes, assessoraments i informació, 68 queixes i 3 actuacions d'ofici. Val a dir que l'any passat, el 2013, eren 87 actuacions; el 2012, 98 actuacions; 2011, 80 actuacions; 2010, 97, i pel nombre d'actuacions de la memòria de 2014 ens situem en els paràmetres corresponents a l'any 2009, que era de 109 actuacions. És evident que tot i agrair la bona exposició, no em repetiré amb els arguments que ha donat la pròpia Síndica, però sí que es pot detectar alguna variació, alguns paràmetres varien, en major o menor mesura, però que, bàsicament, es comporten el nombre d'actuacions amb els mateixos, moltes molt similars a les mateixes característiques, no, destaquen l'incivisme, bé, en quant al número de queixes, doncs, n'hi ha hagut 10 que fan referència a Serveis Socials, l'any 2012 eren 5, l'any 2013 eren 1; 3 en Educació; 6 en Urbanisme; 10 en Via Pública amb Mobilitat, Impostos, Medi Ambient..., la mitjana era de 4 queixes al 2012 i 9 al 2013. Vol dir que els paràmetres són bastant semblants d'un any a l'altre. Vol dir que això dóna una radiografia molt clara, molt entenedora per a qui té la responsabilitat de Governar, en aquest sentit el Govern Municipal, sobre on s'ha d'adreçar, quines polítiques ha d'anar aplicant, el marc legislatiu, en quant a Ordenances ja existeix, i

bàsicament incivisme, sorolls, via pública, el problema inacabable a la ciutat d'Igualada de les defecacions a la via pública, és un clàssic, les multes de trànsit, també és un clàssic, se n'incorporen de nous com pot ser la perillositat de persones que van en bicicleta per la vorera, en lloc de per la calçada dels carrers; activitats de restaurants i bars amb problemes de comunicació acústica, és a dir, en aquest cas, de la vessant medi ambiental; problemes amb la grua municipal, això en quant a la vessant l'aplicació d'Ordenances Municipals. Des del Grup Municipal Popular sempre hem instat al Govern Municipal a portar a terme l'aplicació de les Ordenances Municipals, que per això hi són, per això es legisla. Jo recordo, ja fa molts anys, que vàrem fer modificar els paràmetres econòmics en quant a la quantitat a aplicar, per exemple, amb ciutadans que no portessin a terme la recollida de les defecacions dels gossos a la via pública. Reclamar al Govern Municipal i aquesta memòria que any rere any, molt ben feta, molt ben explicada de manera diàfana i transparent per part de la Síndica Municipal de Greuges, és aplicar, reitero, les Ordenances, portar a terme els expedients informatius i veure, explicar, demanar en quants expedients sancionadors es tradueix l'actuació municipal. Després, en la vessant social, doncs, que si bonificacions, que si condicions d'habitatges, lloguer dels habitatges, bonificacions en centres escolars o no, neteges, multes, etc., si que ens agradaria portar a terme alguna recomanació, és a dir, tot i valorar de manera estupenda i fantàstica la feina, un any més, de la Sra. Rosa M. Sánchez, però per exemple, si entrem al detall i mirem el número de queixes i el contingut de manera força detallada, veurem que bàsicament hi ha varis tipus de context o solució, és a dir, des de la no acceptada, passant per la derivació interna, passant per la solució amistosa, passant per les desestimades, passant per les que no són competències pròpies d'aquest municipi, i després, també, com molt bé ha dit amb la seva intervenció la Sra. Sánchez, les que els ciutadans moltes vegades no tenen raó, i també és un fet, també és una evidència. I després ja tenim les tancades, aquí sí que des del Partit Popular de la ciutat d'Igualada ens permetríem fer, ens prendríem la llicència de fer una recomanació, dic això perquè amb les tancades, per exemple, si agafem la número 17, la 35, la 75, 82, 84, 90, 91, 97..., etc. veurem que posa tancades però, per exemple, en unes diu, per exemple, "es passa la informació al Regidor corresponent i que es porti a terme la neteja d'un solar", per exemple, ja surt com a tancada. Altres, "un senyor que necessita unes notes escolars en castellà perquè el català, al seu país d'origen no són vàlides per les tramitacions corresponents" es posa com a tancada i es passa a la Regidora corresponent. D'altres que diu que "un senyor que vol donar de baixa un gual", però be, es posa com a tancada però se li diu "be", però es que aquest senyor té dret a donar de baixa un gual sempre i quan porti a terme l'impediment d'entrar un vehicle per l'entrada corresponent. Per exemple, "es recomana l'anul·lació de certes multes de trànsit", tancada. Jo sí que humilment ens agradaria, si més no, que constés, per tal que constés, com a recomanació del Partit Popular, fora dos tipus de "tancada"; i m'explicaré, una que fos la "tancada provisional", és a dir que vostè ja ha instat o ho ha fet arribar a qui correspon, i l'altra que fora la "tancada definitiva", quina fora la tancada definitiva? En aquest cas, entendríem que fora quan ja s'ha comprovat, per part de la pròpia Sindicatura, amb una trucada o un document de la pròpia Regidoria o Departament, en aquest cas de l'Ajuntament, quan ja s'ha comprovat la seva resolució. Jo, em sembla que

fora una dada interessant perquè moltes vegades aquí ens podríem quedar a mitges, en el sentit de que aquí a la memòria ja surten com a tancades, però realment, jo estic convençut, i perquè no tenim els mitjans ni el temps suficient per comprovar les memòries dels exercicis anteriors, de que moltes que constaven com a tancades, jo entenc i penso en positiu, de que segurament estaran tancades i ben tancades, però si que, si més no, segurament hi hauria alguna que constava com a tancada, que segurament, igual pel què fos, problemes d'última hora, o que no s'hagués donat el manament oportú o el corresponent o en el moment i forma adient, no hagin quedat com a tancades, i ho dic amb el sentit, per ser prou positius, i per millorar, en aquest cas, la important tasca que està fent vostè, com a Síndica Municipal de Greuges, i les persones que han ocupat anteriorment el càrrec de la seva responsabilitat. Em sembla que fora un millor "input" en aquest sentit, no?. I després, evidentment, la tasca que està fent la Sindicatura Municipal de Greuges, doncs, evidentment, és, pel conjunt de la ciutadania, és per millorar l'interès comú o el què també en diem interès general. Jo acabaria, una vegada més, com no pot ser d'altra manera, agraint, reconeixent i portant a terme l'agraïment a la seva persona, a tot l'equip que l'ajuda, i en conseqüència, a anar millorant, com no pot ser d'altra manera tot el què significa tenir una Sindicatura Municipal de Greuges, en aquest cas, a la nostra ciutat, a Igualada.

La Sra. Mateu intervé per reiterar, de nou enguany, la nostra felicitació a la Síndica per la feina feta. El seu informe anual dóna pistes de la qualitat dels serveis que des de l'Ajuntament es donen a la ciutadania i, permet també, alhora, prendre el pols de la realitat social de la nostra ciutat i de la qualitat de vida de les persones que vivim a Igualada. Ens hem de sentir orgullosos i orgullosos de ser capaços de fer aquesta diagnosi, en la qual no sempre sortim tan ben parats com voldríem ni sortim tan ben afavorits com ens agradaria. Més enllà de l'anàlisi quantitatiu, ressaltarem les valoracions qualitatives que són el què ens marquen les línies, o les tendències o les dinàmiques socials. En primer lloc, compartim també i lamentem que la nostra sigui una ciutat poc educada i respectuosa amb els altres, perquè generem massa sorolls a la via pública i tenim, entre tots plegats, poca cura de l'espai comú. Reconeixem com la mateixa Síndica, que tot i fer campanyes per millorar els nivells de civisme, sembla que els resultats són encara molt insuficients i que caldrà direccionar-les o plantejar-les cap a col·lectius més concrets que, segurament, no els arriba la informació o no som capaços de modificar aquests mals hàbits amb aquestes campanyes. Creiem que potser s'haurà de buscar la responsabilització, també, de locals de restauració o d'oci, per tal de que ens ajudin a incrementar els nivells d'educació, de civisme o civilitat de les persones que els permeten tirar endavant amb aquests negocis. També creiem que l'Ajuntament ha de fer un esforç més gran en la neteja de la via pública, perquè tot i que el centre de la ciutat es manté molt net, no totes les zones de la ciutat estan en un nivell òptim, i de vegades, embrutar el què està brut, sent igualment una falta de civisme, és més fàcil que no pas tirar el primer paper a terra, quan n'hi ha varis, quan la via pública, la plaça o l'espai no està perfectament polit, a vegades les persones que no tenen un civisme molt elevat, els hi resulta més fàcil contribuir encara a

embrutar-lo més. Per tant, el paper de l'Ajuntament és d'intensificar una mica aquest esforç per tal de quedar retratats més les persones que són les que embruten. Ens ha fet reflexionar una mica el repte que socialment tenim de fer evolucionar el model de seguretat pública que representa a la Policia Local i que tradicionalment ha estat basada en l'ús de l'autoritat, cap a un model que situï al bell mig del seu objectiu la defensa i la garantia dels drets de les persones. Aquest és un repte que tenim a nivell general, però penso que a nivell local també s'ha posat de manifest que cal fer evolucionar als servidors públics en un altra línia, en el qual el paper d'autoritat quedi més en segon terme i el de la garantia dels drets de totes les persones passi en primer lloc. I enguany un altre aspecte que es posa en evidència és que els efectes d'aquesta crisi econòmica fan créixer, a casa nostra, les famílies que es troben en situació de pobresa i que per no tenir recursos s'han d'adreçar als Serveis Socials que cada vegada estan més desbordats tal com explica literalment la Síndica. L'any passat, en la seva intervenció denunciava la manca d'habitatge social i uns preus dels pisos de lloguer que no estaven i continuen no estant, a l'abast de la ciutadania que ho passa més malament o que ha patit desnonaments. Aquest any, a part d'aquestes situacions que retraten molt bé la situació d'emergència habitacional per la qual passa el nostre país i també la nostra ciutat, amb els desnonaments hipotecaris o els problemes amb el lloguer, s'hi ajunten les qüestions de pobresa energètica en el qual moltes famílies no poden fer front per pagar els subministraments bàsics dels habitatges o la insuficiència de recursos per cobrir les necessitats que generen les beques menjador a part de les dificultats de tràmit que desitgem, igual que vostè, que se solucionin de cara a un proper curs i que no es vegin perjudicades les famílies per aquests retards amb les tramitacions. L'observatori que té la Síndica li permet afinar molt amb la diagnosi i ens preocupa, com a ella, la cronificació de la pobresa, i de manera especial els efectes que té sobre la infància, una de cada quatre criatures viu en una família pobre tal com ella, molt bé exposava i recordava, en l'article que va publicar a LA VEU. Per tant, aquest és el retrat que no ens agradaria tenir de la nostra ciutat i per la qual, des de cadascuna de les formacions polítiques representades en aquest moment en el Consistori, treballem per tal de garantir i d'incrementar els nivells d'equitat i justícia social. Moltes felicitats, Rosa, per la feina feta, el nostre agraïment i reconeixement per la feina que has fet, no només durant aquests quatre anys, si no pel de ben segur que faràs en el proper any que et resta per acabar el mandat. Tu ho has dit, de ben segur que la faràs amb responsabilitat i entusiasme.

El Sr. Hernando pren la paraula per dir que nosaltres, sense ànim de ser reiteratius, també volem agrair la feina feta per la Síndica en aquest any, com hem fet en els anys anteriors que hem estat en aquest Ajuntament, sabem que és una feina difícil, que no és fàcil atendre les queixes de la gent, és un despatx on saps que quan entra una persona entra amb una queixa, entra perquè se sent malament, o se sent agreujada per algun fet en concret i, per tant, és una feina, doncs, que realment ha de tenir molta cintura, no, que en diuen. Considerem que com bé s'ha dit aquí, el fet que hagi augmentat el nombre de queixes de la gent de la ciutat, doncs això també corrobora una mica que, en comptes d'anar cap endavant en fer una ciutat més

cívica, en fer una ciutat més neta, amb fer una ciutat on la gent hi visqui més còmoda, estem anant endarrere, perquè veient com bé diu el seu informe, la majoria de les queixes que té la ciutadania d'Igualada en aquest cas, doncs son temes de sorolls, temes de neteja, temes d'incivisme, temes de malestar, i sobretot, és bastant reiteratiu el tema de les defecacions i tots aquests temes que jo he parlat ara fa un moment, tot això té a veure amb l'incivisme, l'incivisme es pot combatre amb educació i quan no, es pot combatre tirant de les Ordenances que per això estan fetes. El què passa que a Igualada, tots sabem que tenim un dèficit de Policia Local, hi ha hores en què només hi ha 4 policies locals patrullant, i òbviament, és molt difícil, molt difícil, hem de ser realistes en aquest aspecte, que aquests policies es dediquin a vigilar persones que estan passejant el seu gos. Per això a nosaltres ens va sobtar que, quan vam presentar una moció per ampliar la plantilla de la Policia Local, només va tenir el vot favorable de Plataforma per Catalunya i del Partit Popular. Considerem que l'incivisme que hi ha a la ciutat, no en aquesta, en totes, no és perquè Igualada sigui una ciutat més mal educada com s'ha dit, sinó que per desgràcia hi ha gent que és incívica, i que això, òbviament s'ha d'aturar, s'ha d'intentar eradicar amb mitjans i mitjans que, avui mateix, aquest ajuntament no en té per a poder fer-ho com nosaltres creiem que s'hauria de fer. Si que és cert que la majoria d'aquestes queixes que vostè rep, doncs com hem dit, tenen molt a veure amb l'urbanisme, amb el mal estat de les voreres, amb la neteja, incivisme, però també hem trobat alguna que volíem remarcar perquè ens agrada que la posi vostè al seu informe perquè si ho haguéssim dit nosaltres segurament serien rumors, però com que l'ha posat vostè al seu informe, suposo que hi tindran una mica més de consideració; i es tracta d'una senyora que està fent uns tallers d'arranjament de roba al Centre Cívic i es queixa perquè els immigrants tenen un preu diferent a la gent autòctona, no, i bé, l'explicació que se li dona és que això és degut a les polítiques d'integració, no, el mateix curs, la mateixa tallerista, les mateixes hores, i resulta que la persona d'aquí paga més que la immigrant, i llavors aquesta resolució diu "tancada" Nosaltres no hi estem d'acord amb això, no hi estem d'acord amb això, no és la primera queixa que arriba d'aquest tipus en altres informes de la Síndica en anteriors anys també hi ha hagut d'aquest tipus, no ens sembla bé que hi hagi gent que se senti discriminada pel fet de ser de casa, i per tant, això també volem que quedi constància en aquesta exposició que estem fent. Dit això, volem reiterar el nostre agraïment a la seva tasca i volem també reiterar una cosa que també vam demanar l'any passat, en l'anterior Ple, també per mostrar el seu informe, que nosaltres vam demanar que es fes més pública la figura de la Síndica, des de les eines que pugui tenir l'Ajuntament, ja sigui webs, ja sigui a través de xarxes socials, perquè considerem que, malgrat, veiem que cada vegada hi ha més queixes, considerem que encara no hi ha prou gent que sap que hi ha aquest element a l'Ajuntament d'Igualada on la gent s'hi pot anar a queixar i pot anar a expressar les seves inquietuds, les seves molèsties i que, a més a més, el més important, hi pot trobar una solució. Per tant, considerem que encara no està prou promocionada aquesta tasca que fa vostè des de les eines que té aquest Ajuntament, i per tant, tornem a demanar, com l'any passat, que es posi una mica de fil a l'agulla en aquest aspecte per tal de que la ciutadania tingui més a mà, diguéssim, el tema de poder accedir o saber que hi ha aquesta eina que segur que és beneficiosa per tots i que ens ajuda, també, a entendre una mica la tipologia de

la ciutat, això va molt bé pels Regidors, tant pels que estan en el Govern com pels que estan a l'oposició, perquè és una foto del què la ciutadania està reclamants, del què la ciutadania li preocupa, i per tant, quan s'escolta la ciutadania és molt més fàcil de poder posar solucions en els problemes que plantegen.

El Sr. Torras demana la paraula i començo la meva intervenció perquè la figura de la Síndica va ser una d'aquelles conquestes que es van fer fa una bona colla d'anys i que tots enteníem, en aquell moment, que el que ens venia a significar era que hi havia algú, que de forma independent al govern que hi hagués, fos aquest del color que fos, podia donar el pols de quina era la situació, de quin era el comportament, de quina era la resposta que donaven les diferents regidories de la ciutat davant de diferents problemes que es podien anar presentant en tots aquests diferents àmbits. A ben segur, que si algú fa 10 o 11 anys, no recordo exactament si són 11 els anys que fa, o 10 anys que fa que això es va instaurar a l'Ajuntament d'Igualada, segurament la consolidació i el fet que no només, segurament coincidiríem en què no està prou coneguda, però si que aquest pols, aquest poder parlar, poder donar resposta i fer una cosa que nosaltres creiem que és important, és a dir, cada vegada que la Síndica fa una actuació, independentment de quin sigui el seu resultat, fa una altra cosa que és molt important, genera el boca a boca, que ens permet que la gent, boca a orella, no boca a boca, el boca – orella que genera que la gent sàpiga perfectament quina és la situació que existeix, aquesta la possibilitat ajuda a fer una cosa que és molt important, jo li podria parlar exclusivament del meu àmbit, però ho puc fer extensible a la resta de companys de Govern perquè sé que a tots ens molesta i a tots ens motiva el fet de trobar queixes de les nostres regidories i ens esperona, precisament, a intentar trobar solucions, i el que és més important, a que no es reiterin d'un any envers un altre. Sí que és cert que el fet que es vagin repetint no vol dir que es mantingui amb les mateixes persones, però si que vol dir que aquelles notes que, segurament, els nens acaben portant a l'escola que diuen "progressen adequadament" o "necessita millorar", en algun d'aquests àmbits, la majoria de regidories necessitem millorar en segons quines són les respostes que donem. D'altra banda, sí que els hi he de dir que això serveix perquè els professionals de la casa estiguin, si és que algun no ho estava, amatents a quina és la realitat i a quins són els reptes als que s'enfronten des dels diferents departaments, i a més a més, a l'exigència que amb posterioritat, el seu Regidor, passarà compte de totes i cadascuna d'aquelles demandes, de totes aquelles queixes, de totes aquelles no perfectes o no bones atencions que hagin fet. No tant pel fet de què em dirà el Regidor, sinó perquè, en el fons, el deure que tenim tots i totes els que estem en el Govern de la ciutat, ens porta, precisament, a tenir aquest termòmetre que és l'informe de la Síndica com el punt de partida per millorar la nostra actuació. Crec, honestament, que encara que es vagin repetint situacions, i aquesta m'atreveixo a dir que és gairebé des del primer any, és a dir, sobretot la part de l'incivisme; l'incivisme ens costa, i ens costa perquè malauradament hi ha molta gent que aquest incivisme o aquest civisme que hauríem de practicar no l'ha après a l'escola. Segurament, en un moment determinat, en aquella etapa en què gairebé tot estava permès i que segons quins

valors no s'inculcaven, ens han portat a tenir una societat com la que tenim. Crec que en aquests moments, la formació que es dona en els centres tendeix, precisament, a millorar aquestes actituds, penso que a la volta d'uns anys, segurament quan aquesta gent que ara és jove, acabin sent adults acabaran fent la feina de la Síndica molt més planera, sense que això vulgui dir que hagi de desaparèixer la figura de la Síndica, perquè al cap d'avall, la Síndica és la darrera instància a la que un ciutadà, quan no veu ateses les seves demandes o aquells desitjos o aquells anhels que té, pot acabar recurrent. I això també ens ha de garantir a tots els Regidors, a tota la gent que ostenta el Govern en els diferents moments de la història d'aquesta ciutat, que mai podem abaixar la guàrdia, que tenim obligacions i obligacions importants perquè governar vol dir servir, i només servim bé si som capaços d'evitar, precisament, que algun ciutadà surti queixós de totes i cadascuna d'aquelles demandes que li fa l'Administració. Amb aquest desig, però també amb el reconeixement a la tasca feta, en aquest cas, per la M. Rosa, em consta que és una persona, en aquest sentit, tenaç, que malgrat siguin qüestions repetitives les treballa, les segueix, les lluita, crec que, precisament, fruit d'aquesta lluita aconseguirem millorar com a ciutat i també de forma col·lectiva com a societat. Li vull agrair personalment la deferència que té i el tracte que he rebut d'ella durant aquests darrers quatre anys, encoratjar-la a continuar per aquest camí i a garantir-li que si una cosa té segura, és el suport de tots i cadascun dels regidors d'aquest govern i dels governs venidors en aquesta ciutat. M. Rosa, moltíssimes gràcies.

El Sr. Castells diu que, no és habitual, però atès que hi ha hagut algunes interpel·lacions directes, la Síndica m'ha demanat de parlar, li demanaria a la Síndica que pugui contestar al Sr. Agramunt i al Sr. Hernando.

La Síndica, Sra. Sánchez, pren la paraula per dir que, és molt curtet. Simplement amb el Sr. Agramunt li voldria dir que, primera, que agraeixo el què ha comentat, i realment, és veritat, que per resumir a vegades els casos, doncs no s'acaba d'explicar quin ha estat el tancament, i això, evidentment, és una errada de la Sindicatura que ho hem d'anar polint. Per exemple, dues dels dos casos que ha dit, i molts més, em diu "netejar un solar", hem passat l'avís a la Regidoria corresponent i com si allà ja s'acabés, no, la veritat és que vaig personalment, faig fotografies, ho passo a la regidoria, després torno a anar a comprovar, telefono a les persones que han vingut a fer la reclamació, fins que allò està solucionat no es dona per tancat. Això no vol dir, que al cap d'un temps, potser allà es torna a produir el mateix problema, però quan nosaltres el tanquem, és que ja s'ha verificat que ha seguit el seu procés, però tindrè en compte el què m'acaba de comentar, i evidentment, que per la propera, la número 5, ja estarà solucionat.

El Sr. Castells diu que, en tot cas, per tancar aquest Ple extraordinari, agrair de nou la seva feina, tenint en compte que tenim, com deia, una institució que ve des de l'any 2001, on tenim un trident de dones amb la Pilar Colom, després amb l'Assumpta Sagristà a qui vull agrair la seva deferència per estar aquí avui acompanyant a la seva col·lega la Síndica Municipal, la Rosa Sánchez, per tant aquest trident de dones que ens han ajudat a que la ciutat tingués més garantits els drets dels seus ciutadans. Deixeu-me només agafar el discurs de la transparència, i l'Ajuntament està implantant ara la llei de transparència, està sent un repte molt important que modernitzarà aquest Ajuntament i això és prou important. Jo el que voldria dir és que estem treballant per complir els terminis del que és la transparència activa, però també la passiva, per tant, això és un repte, i vull demanar a la Síndica que en el futur, espero que, hi hagi qui hi hagi aquí, pugui col·laborar amb la Institució, amb l'Ajuntament a garantir la bona gestió d'aquesta llei de transparència que ha de donar també moltes més garanties als ciutadans, per tant, segurament, també més feina. I per acabar, també, dir que aquest càrrec no és un regal, aquest càrrec no és un regal i realment ha de tenir una vocació de servei públic, l'Assumpta ho sap, una vocació de servei públic molt gran, tant o més que la que som regidors en aquests moments, i per tant, agraïment a la feina feta, agraïment a la feina que s'ha fet al llarg d'aquests anys, també, us demano que li traslladeu a la Sr. Pilar Colom també un nou agraïment per la feina feta, agrair també, no cal dir-ho, a l'assistència, que ha tingut, administrativa, la Carme Vélez, un a persona molt eficient d'aquesta casa que jo li vull agrair també la capacitat de treball en aquest repte que li hem encomanat i en tot cas, agrair, i que l'any que ve ens tornem a veure amb unes millores substancials dels drets dels ciutadans i també espero que amb una memòria que traslladi el fet que la ciutat funciona, que la ciutat va més bé, i que hem aconseguit inculcar els valors del civisme, els valors del respecte i els valors de la convivència, que bona falta fan. Moltes gràcies Síndica i ens tornem a veure ben aviat. Moltes gràcies.

Els membres assistents resten assabentats.

I no havent-t'hi més assumptes a tractar quan són les 21:35 hores l'Alcalde aixeca la sessió de la qual s'estén aquesta acta que signen l'Alcalde i la Secretària acctal.

La Secretària acctal

L'Alcalde